

SPELARIT 3/1996

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry

Syksyn 1996 toimintakausi on pyörähtänyt käyntiin vilkkaasti. Ilahduttavaa on, että olemme saaneet kaikkiin ryhmiin uusia harrastajia. Olette kaikki lämpimästi tervetulleita kansantanssin ja -musiikin pariin, sekä uudet että entiset harrastajat!

Kuluneen kesän monista esiintymisistä selviydyimme kiitettävästi, vaikka muutamat harrastajat joutuivat urakoimaan todella paljon. Suurkiitokset kaikille esiintyjille ja huoltojoukoille tässä vaiheessa.

Haasteita harrastajille riittää alkavana toimintakautena. Suuri yhteispohjoismainen NORDLEK97 -tapahtuma järjestetään Vaasassa 8.-13.7.1997. Seuramme on mukana tapahtumassa, toivottavasti näkyvällä aikuisten ja nuorten joukolla. Yhteisharjoituksia on luvassa kaikille ryhmille jo syksyn aikana.

Leeuwenissa, Belgiassa, aivan Brysselin lähistöllä on pääsiäisfestivaali 27.3.-1.4.1997. Festivaali kuuluu kansainvälisiin CIOFF:n festivaaleihin ja seurastamme on Leeuweniin lähdössä aikuisryhmä, johon kaikilla ahkerilla harjoittelijoilla on mahdollisuus päästä mukaan. Ryhmän koko on max. 30 henkilöä.

Syksyn aikana pyritään aloittamaan myös Myyrmäen ja Tikkurilan aikuisryhmien yhteisen tanssiohjelman harjoittelu. Yhteinen ohjelmisto olisi eduksi esim. kesäesiintymisissä sekä yhteisten ulkomaanmatkojen yhteydessä. Ryhmien ohjaajat vierailevat naapuriryhmässä ohjaamassa suunnittelemansa yhteisen ohjelmiston. Parhaat kiitokset ohjaajille lisähaasteeseen sitoutumisesta, joustavuudesta ja laajakatseisuudesta jo näin etukäteen!

Seuramme täyttää 15 vuotta 14.1.1997. Juhlavuoden tapahtumiin palaan tarkemmin seuraavassa lehdessä.

Toivotan kaikille tanssijoille ja pelimanneille mielenkiintoista ja innostavaa syksyä. Haasteita ja mahdollisuuksia riittää.

Paula Kaivosoja

Syyskokous 24.11.1996 klo 15.00

**Seuran syyskokous pidetään sunnuntaina 24.11. klo 15.00
Päkaksessa, Vanha Kuninkaalantie 2 Tikkurila. Kokouksessa
käsitellään sääntöjen määräämät asiat.**

TERVETULOA!

Johtokunta

HARJOITUSASIAA!

Ensi kesänä yhdessä osaamassa:

Hämeenlinnan kesäjuhlille, Härkätien Hyppyihin 6.-8.6.97 ja NORDLEK 97, 8.-13.7.97, Vaasa, lähtijöille ohjelmistoharjoitukset joka torstai klo 19.30-21.00 Myyrmäen järjestötilassa Liesitori 1. Tervetuloa kaikki halukkaat, vaikka lähtösi olisikin vielä epävarmaa.

AIKUISRYHMÄT

Senioriryhmä

Peltolan koulu, Lummetie 27, Tikkurila, keskiviikkoisin klo 19.30-21.00. Tied. Hilka Lyytikäinen, puh. 388 1731.

Jatkoryhmät

- Peltolan koulu, Lummetie 27, Tikkurila, torstaisin klo 19-21. Tied. Raimo Behm, puh. 833 383 ilt.
- Isomyyrin järjestötila, Liesitori 1, Myyrmäki, lauantaisin klo 15-17 ja joka toinen perjantai klo 19-21. Tied. Hilding Haaparinne, puh. 893 050.

LAPSIRYHMÄT

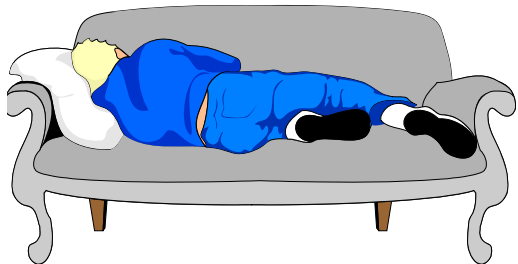
Hakunilan nuorisotila, Laukkarinne 4, Hakunila,

- 4-6 -vuotiaat, torstaisin klo 17.15-18. Tied. Jaana Holm, puh. 346 1749.
- 7-11 -vuotiaat, tiistaisin klo 18-19 ja
- 12-16 -vuotiaat, tiistaisin klo 19-20. Tied. Kati Taivainen, puh. 876 4316.

Isomyyrin järjestötila, Liesitori 1, Myyrmäki,

- lapset 18-19.15, nuoret 19.30-21
Tied. Riitta Kangas, puh. 847 563, Sirpa Laakso ja Matti Lankinen, puh 852 1693.

**SYYSLOMA-
VUOKOLLA
22.10. ja 24.10.
Ei ole lasten
harjoituksia!**

Syksyllä 1995 Spelarit tekivät tavoitesuunnitelman alkavalle toimintakaudelle. Pää tavoitteeksi otettiin menestyminen Sepän Soiton yhteydessä pidettävässä pelimanniyhtyiden suomenmestaruuskilpailussa kesäkuussa 1996.

Alku oli rauhallista. Pitkin syksyä harjoiteltiin uutta ohjelmistoa tavalliseen tapaan. Lopullinen lähtölaulus oli Mäntsälästä tullut kutsu ja pakollisen kappaleen, Vanha marssi Nurmijärveltä, nuotti. Tämä tapahtui kuluvan vuoden tammi-helmikuussa. Vapaavalintaisiksi kappaleiksi otettiin Jarin tekemä Joku polkka ja Patrikin nuottiko-koelmasta löytynyt Farfars menuett. Jari sovitti kappaleet ja ankara harjoittelu alkoi. Huhti-toukokuussa alettiin pitää normaalin maanantaiharjoituksen lisäksi myös viikonloppuharjoituksia vuoroin Kaivosojalla ja Keipillä.

Hurja päätös ja tiukka harjoittelu tuotti tuloksen. 8. 6.1996 Spelarit-yhtye voitti Suomen mestaruuden Mäntsälän nuorisoseurantalolla pidetyssä kilpailussa. Tuomareiden mielestä Spelareiden soitto on taitavaa ja konstailematonta, perinteistä suomalaista kansanmusiikkia. Suuri kunnia menestyksestä kuuluu maestro Jari Komulaiselle. Sovitukset ja Sibelius Akatemiassa omaksutut taidot valmentaa meitä harrastaja-soittajia, olivat avainasemassa mestaruuden saavuttamisessa. Toinen merkittävä asia oli Spelareiden tunnollinen harjoittelu. Jarin (5- ja 2-riviset) lisäksi yhtyeessä soittavat Heli Jänönen (hanurit), Saija Tynkkynen (viulu), Alf Grönnqvist (viulu), Juhani Kaivosoja (viulu), Patrik Weckman (viulu), Jussi Suonikko (viulu), Antti Keipi (harmoni), Simo-Pekka Lindström (basso) ja Veijo Honkanen (mandoliini).

Heinäkuussa Spelari-seurakunta, Saijaa lukuun ottamatta, matkusti Kaustisen kansanmusiikkijuhlille taitojaan näyttämään. Mukana oli myös tanhuryhmä johtajanaan Raimo Behm. Esitykset olivat menestyksekkäitä ja yleisön suosio mahtava.

Tärkeä tapahtuma Spelareille oli myös oman kotikaupungin, Vantaan jokavuotinen kesätapahtuma, Elospelit. Tässä juhlassa Spelarit oli pääesiintyjä. Elospeliin aikaan sattuikin parhaat suviset hellepäivät ja Päkaksen tienoo helskyi ja helisi parasta mahdollista kansanmusiikkia.

Kaikkien kunnan yhtyeiden on tietysti myös pidettävä huolta jälkikasvusta. Spelareiden jälkikasvu ei ole ihan nuorimmasta päästä, mutta sitäkin innokkaampaa on soittaminen. Spelarimuijat harjoittelevat kerran viikossa, ellei työesteitä ole. Ryhmässä soittavat Antin Päivi ja Veijon Eeva-Liisa. Viulua "vinkutetaan" niin, että kotiväen lisäksi on

varmaan lähinaapureillakin sietämistä. Spelarimuijien tämmääjänä toimii Antti ja Veijo johtaa ja pitää tahtia haitarilla. Yleensä viulun soittaminen aloitetaan 5-6 -vuotiaana. Spelarimuijat on aloittamisessa vain muutaman vuosikymmenen myöhässä, mutta se ei haittaa muuten kuin, että työtä on tehtävä monikymmenkertainen määrä lapsiin verrattuna. Muijat on Spelareiden itsenäinen "B-joukkue", joka ei pyri soittamaan mestaripelimannien joukkoon.

Spelarit Elospeleissä Päkaksessa.

Teksti ja valokuvat: Eeva-Liisa ja Veijo Honkanen

Seuran rintamerkkejä (20mk), Spelari-kasettia (25mk) ja Helsingin pitäjän pukukankaita myytävänä. Tiedustelkaa ohjaajilta.

Hellettä, polkkaa ja piknikkejä

eli

Kiireentuntuiset Tanskanmaalla

Kiireentuntuiset eli Ulla ja Hilding Haaparinteen ohjaama Myyrmäessä harjoitteleva ryhmä vieraili elokuun puolivälissä Tanskassa Suur-Kööpenhaminan kansantanssifestivaaleilla. Juhlat pidettiin 16.- 22.8. ja se keräsi tanssijoita 11 Euroopan maasta. Spelareiden ryhmä, kuusitoista tanssijaa ja kaksi soittajaa, oli ainoa Suomen edustaja juhlilla.

Festivaalin tanssiesitykset levittäytyivät niin Kööpenhaminan keskustan toreille kuin lähialueiden urheiluhalleihin ja pihamaille. Tanssijoiden puvut ja rekvisiitta vaihtelivat sveitsiläisten jättipitkästä paimentorvesta transsilvanialaisten upeasti kirjailtuihin turkisvuorisiin liiveihin ja baskipoikien kukkatyynyhatsuista hollantilaisten valtaviin puukengisiin ja englantilaisherrojen miekkoihin.

Maita ja kansallisuuksia

Tanssituvissa eri maiden tanssijat opettivat omia ja opettelivat toistensa tansseja, ja tutustuivat samalla toisiinsa. Monessa tanssissa pari vaihtui, ja aina saattoi arvailla vastaan tulijan kansallisuutta. "Where are you from ?" oli se tavanomaisin replikki tanssin pyörteissä, ja pian puvuista oppi kotimaan tunnistamaan. Tosin jotkut edustivat omaa kansallisuuttaan, kuten baskit, jotka olivat omien sanojensa mukaan Baskimaasta, eivät Espanjasta, vaikka sellaisen kyltin alla kulkivatkin.

Tanssityylejäkin oli mielenkiintoista seurata. Romanian transsilvanialaiset olivat ammattilaisia, joka näkyikin tanssin keveydessä ja täsmällisyydessä. Tytöt sipsuttivat ja pyörähtelivät, pojat kopisuttelivat saapaitaan ja tekivät korkeita hyppyjä. Ylvästä omien taitojen näyttämistä, jota näyttävästi kirjaillut puvut korostivat.

Portugalilaiset tanssivat vaatimattomammissa vetimissä, kuin maatyöläiset, jotkut jopa paljasjaloin. Tuntui, että he tanssivat enemmän toistensa kanssa, eivät vain esitelleet omaa taitavuuttaan. Kädet koholla tanssiminen tuntui olevan Pyreneiden niemimaan tyyli, sitä näkyi niin portugalilaisten kuin baskienkin tansseissa. Baskien tanssia näimme epävirallisena versiona avajaisiltana, kun urheiluhallin kuumuus oli ajanut heidät ulkoilman viileyteen. Hämärältä parkkipaikalta kuului säkkipillimäinen soitto, ja sieltä löytyi iso ryhmä piirissä kädet ylhäällä tanssimassa.

Liettualaisten tanssit ja puvut taas muistuttivat paljon suomalaisia vastaavia, erityisesti karjalaisia. Hollantilaisten tanssi olisi ollut mielenkiintoista nähdä, koska tuntui uskomattomalta sen olevan edes mahdollista niissä laivan kokoisissa puukengissä, joissa he kulkivat.

Tanskalaista tanssitupaa ehdittiin harrastaa useampaakin otteeseen, niin että heidän tansseistaan alkoi erottaa tunnusomaisia piirteitä. Tyypillistä

oli neljän parin kuvio, kävelyä ja kättelyä isossa piirissä, tyttöjen piiriä ja poikien piiriä eri otteilla, ja aina välillä: "Spin your partner" eli kisapyörintää parin kanssa.

Melontaa ja muuta oheistoimintaa

Spelareita isännöi Vantaan ystävyyskaupungissa Lyngbyssä toimiva Mölleaaens Folkedansere, joka majoitti tanssijat perheisiin ja järjesti kaikenlaista muuta hauskuutta tanssin lisäksi.

Tanskalaiseen elämänmenoon näyttivät olennaisesti kuuluvan piknikit. Niitä ehdittiin viikon aikana nauttia useita. Toisilla perhekunnilla oli mukana jopa pöytä ja tuolit, toisilla vain liina, jolle eväät levitettiin. Kaikenlaisia näppäriä viilennettäviä eväslaukkuja myös näkyi. Einekset huuhdottiin alas tietysti oluella. Vettäkin oli saatavilla, mutta maidon juomista pidettiin kovin kummallisena.

Hauskin oheisohjelma oli varmaankin Mölleaaensin meille järjestämä melontaretki. Etukäteen se ei siltä tuntunut, kun ohjelmassa luki keskiviikon kohdalla vain yksikantaan: "Kl 10 - 16 Kanotur". Itse asiassa se kuullosti suorastaan huolestuttavalta - miten sitä pärjäisi yksin kiikkerän paatin kanssa jossain koskien kuohuissa, kun ei moisesta ollut mitään kokemusta. Edellisiltana tosin saimme hieman tarkennusta asiaan; joki on pieni ja rauhallinen, vettä on metrin verran, kaikilla on pelatusliivit päällä ja joka kanoottiin mahtuu ainakin kaksi melojaa. Fiksummat kyllä osasivat huomauttaa, että Tanskan pinnanmuodostusta ajatellen kosket eivät ole kovin todennäköisiä.

Kanootit osoittautuvat varsin ihmisystävällisiksi, eivät ne ole sen kiikkerämpiä kuin soutuveneetkään. Meloissa on muoviset keltaiset lavat

ja ne näyttävät aivan leluilta. Niillä lähemme lykkimään itseämme vihreään tunneliin, jonka kapean joen yli kaartuvat puiden oksat muodostavat. Melominen, siis suoraan, ei ole ihan helppoa, reitti pyrkii poukkoilemaan puolelta toiselle. Välillä teemme lähempää tuttavuutta rantakasvillisuuden kanssa tai kolistelemme naapurikanottia, mutta sehän vain lisää tunnelmaa. Eteenpäin päästään ja aurinko helottaa taivaalta niinkuin vain täydellisenä kesäpäivänä voi. Välillä kanootti lipuu siltojen ali, välillä jokin paksu puunoksa ojentautuu joen ylle puolen metrin korkeuteen, niin että saamme kumartua. Pari kertaa kanoottia pitää kantaa lyhyt matka, lähinnä ylittää jokin tie.

Ajan kulku unohtuu - tätä jatkaisi vaikka koko päivän. Jossain vaiheessa, ehkä vajaan tunnin kuluttua, saavumme päätepisteeseemme, jossa porukka kerääntyy maihin ja metsän keskellä olevalle pienelle aukiolle. Aukion reunalla on reilujen hirsien reunustama grillauspaikka. Tanskalais-suomalaiset isäntä-vierasryhmät asettautuvat kuka minnekin pitkin aukiota.

Aluksi koko porukalle tarjotaan yskänlääkemitan näköisistä pikkumukeista Gammel Danskia ja, anteeksi vain, yskänlääkkeeltä se maistuu. Valokuvia otetaan kovasti, varsinkin Hildingistä, joka heittäytyy pitkälleen nurmelle ja joku neropatti keksii kerätä koko porukan tyhjät olutpullot hänen viereensä. Välillä vähän tanssitaankin, kerrataan illan opetustansseja, ja lopuksi mennään ihan huvin vuoksi Repolaa tanskalais-suomalaisin voimin.

Iltapäivällä alamme tehdä lähtöä takaisinpäin. Nyt nekin, jotka tullessa kävelivät rantaa pitkin, haluavat koettaa kanoottimatkustusta. Saavumme lopulta lähtöpaikkaamme ja kiittelemme tämän hauskuuden järjestäneitä Dorte ja Claus Benniä, Maijan ja Timpan isäntiä. He harrastavat melontaa itse, olivat omalla kanootillaan mukana ja olivat paikalliselta seuralta vuokranneet kanootit meitä varten.

Eräänä iltana menemme esitysten jälkeen Tivoliin, hikisinä, puvut päällä. Tytöt viilettävät vuoristoradalla tykkimyssyn pitsit pystyssä ja kiljuvat. Pienelle laivaristeilyllekin pääsemme ja kaupungilla kipuamaan kirkontorniin ulkorappusia pitkin, mikä jotakuinkin korvaa Tivoli-käynnin, jos se jäi väliin.

Yksi yhteinen illanviettokin on isäntäseuran kanssa. He tarjoavat illallisen kiinalaisessa ravintolassa, jonka jälkeen on paikallisella "seurantalolla" pari tuntia tanssitusta ja kahvitusta. Mukava ilta, tuntuu päättyvän ihan kesken kaiken.

Kieliongelmita ei voinut täysin välttää. Monet isännistämme puhuivat englantia, mutta meidän topakka isäntäpariskuntamme puhui lähinnä vain tanskaa. Yleensä kommunikointi meni niin, että he selittivät tanskaksi jotain, me kämppis-Riitan kanssa pohdimme suomeksi, mistä mahtaa olla kyse, ja esitimme lisäkysymyksiä englannin, ruotsin, saksan ja viittomakielen sekoituksella. Saimme vastauksia, joita emme edelleenkään ymmärtäneet. Yleensä lopulta kuitenkin selvisi, viimeistään jälkepäin, mistä oli kyse. Eihän se nyt haittaa, jos vaikka luulee olevansa menossa keskustaan

katsomaan Maraton-tanssia ja viedäänkin paikalliseen huvipuistoon. Tai jos ei ymmärrä mitä ihmeen paketoimista "pakeering" on, kun ennen pitkää hoksaa että parkkipaikan löytämisestä on kyse.

Loppujen lopuksi

Kaiken kaikkiaan, erinomainen matka. Paljon jää tässä vielä kertomatta, kuten lukuisat esiintymisemme, kymmenen kappaletta neljän päivän aikana, vastaanotto juhlallisella Raatihuoneella, päättäjäisten tanssikatselmus viikinkitansseista flamencon kautta jiveen, upea ilotulitus juhlien lopuksi, omat "päättäjäisemme" Ingen ja Carstenin puutarhassa ennen lentokentälle lähtöä.

Koko kesä on tavallaan tähdätty tähän, esityksillä on kerätty rahaa ja harjoituksissa käyty läpi ohjelmia. Festivaaliviikko kuitenkin vierähtää vääjäämättä loppuun ja lukuisten lähtöhalausten jälkeen on noustava Helsingin-koneeseen. Koska Ulla ja Hilding jatkavat matkaansa Saksaan, ei meillä olisi harjoituksia tai muuta kansantanssia tiedossa kolmeen viikkoon. Tuntuu kummalliselta. Seutulan kentällä halataan vielä oman porukan kesken. Lämmin, hämärä elokuinen ilta ja tuttu arki odottavat kentän ovien takana.

Tarja Lahtinen

MIELIPIDEKIRJOITUS

Syyskokous se senkun lähestyy, ja rouvakultakin näkyy lopettelevan noita puheenjohtajan hommia. Itse olen kuluttanut istumalihaksiani tanhutoimikunnassa, ihan turhaan. On tässä ollut jonkinlainen aitiopaikka seuran tapaan hallita itseään, ja tullut vähän toisenlaisia ajatuksia. Josko nyt kärsisi hiukan selkiyttää halintoa ja lopettaa ihmisten turha kokouksissa istuttaminen.

Sehän nyt on kuitenkin selvää, että kiireentuntuisten asioista todellisuudessa päättävät Ulla ja Hilding ja pehmeentuntuisten asioista Raimo Behm. Rivitanssijat voivat kyllä pitää turpakäräjiänsä ja luulla päättävänsä yhtä sun toista, mutta ohjaajien sana lopulta painaa kuitenkin eniten. En moiti asiain tilaa, ainoastaan totean sen.

Miksi ihmeessä näitä todellisuudessa asioista päättäviä henkilöitä ei sitten istuteta seuran johtokunnassa/hallituksessa ? Miksi heille pidetään erityistä tanhutoimikuntakerhoa, jossa puheenjohtaja käy kertomassa mitä hallitus/johtokunta viimeksi päätti ja mitä aikoo seuraavaksi päättää ? Turhaa ajan haaskausta.

Ehdotan, että kaikessa sovussa ja yhteisymmärryksessä järjestetään hallinto seuraavasti:

- lopetetaan tanhutoimikunta tarpeettomana (muuten pelimannitoimikuntakin on aivan turha, eihän meillä ole kiireentuntuistoimikuntaakaan)
- valitaan kaikki ryhmissänsä vaikutusvaltaiset ohjaajat johtokuntaan/hallitukseen, itse itseänsä ohjaavat ryhmät valitkoot keskuudestaan äänekkäimmän
- siirretään tanhutoimikunnan asiat hallitukseen/johtokuntaan, ne ovat tanhuseuran toiminnan kannalta tärkeimpiä asioita ja kuuluvat todellista valtaa käyttävälle päättävälle elimelle
- valitaan hallitukseen/johtokuntaan myös muutamia muita työtäpelkäämättömiä henkilöitä, jotta ohjaajien ei tarvitse tehdä kaikkia käytännön rutiinitöitä, on siinä ihan tarpeeksi että jaksavat ohjata
- johtokunta/hallitus nimittääköön työtä tekeviä projektitoimikuntia silloin kun niille on tehtäviä, esitteleviä ja valmistelevia toimikuntia ei tarvita, useimmat asiat kyllä voidaan päättää yhdeltä istumalta kunhan vain raskaimman sarjan vaikuttajat ovat paikalla.

Siihen miksi kaikki ohjaajat eivät nykyään ole hallituksessa/johtokunnassa on tietysti omat historialliset syynsä. En muista mikä oli kupletin juoni viime kerralla, mutta jonakin vuonna kävi niin onnettomasti, että ohjaajia oli kyllä ehdokkaana mutta ei tullut valituksi (oli se varmaan makeaa, mutta tyhmää ja epäkäytännöllistä). **Olen**

voimakkaasti sitä mieltä, että hallituksen/johtokunnan jäsenistä ei tule äänestää vaan porukalla sopia. Äänestysmenettely on olemassa vain siltä varalta, että sopuratkaisuun ei kertakaikkiaan päästä.

Muuten olen sitä mieltä, että voisi olla hiukan keskustelua siitä, mihin seura keskittyy, miten hankitaan varoja ja mihin niitä käytetään. Itse olen sitä mieltä, että hankittakoon rahoja tanssimalla ja käytettäköön niitä sitten kunnon reissuihin. En pidä mielekkäänä keskittyä vasta-vuoroihin vierailuihin ja kestityksiin naapurimaiden (Viro ja Ruotsi) ystävyysseurojen kanssa.

Varainhankinnan aiheuttamaa rasitusta tulee keventää aloittamalla ryhmien välinen ohjelmallinen yhteistyö (kuten tanhutoimikunta viime vuonna päätti, mutta jätti panematta päätöksen käytäntöön). Ainakin pehmeen tuntuissa oli sellaista henkeä että sai olla viimeinen tällainen kesä. Eihän siinä kyllä mitään älyä ole ollutkaan, että koko heinäkuu pidetään kahdeksaa paria täydessä sotavalmiudessa, vaikka neljäkin paria riittäisi.

Juhani Kaivosoja
pillimees ja pehmeentuntuinen tanhuaja

Kansallispukujen vuokrauspaikkoja

SUOMALAISEN KANSANTANSSIN YSTÄVÄT

Döbelninkatu 5 B 21 00260 Helsinki

Puvusto puh. 441 702

avoinna keskiviikkoisin klo 17.00 - 19.00

Hinnat:	I viikko	seur.viikot
Aikuisten puvut	90,- (180,-)	60,- (90,-)
Lasten puvut	60,- (110,-)	40,- (70,-)
Kaikki erilliset osat	40,- (70-110,-)	30,- (50-70,-)

HUOM! Seuran jäsenet saavat alennuksen, suluissa ei jäsen hinta.

VANTAAN KANSANTANSSIJAT

Vanha Kuninkaalantie 2 (sovittava puhelimitse)

Nea Leskelä puh. 835 011

Mielipiteitä Heäpijoista!

SKY:n kesätapahtuma Heäpijot oli Saarijärven salomailla, tuolla Paavon kotipitäjässä.

Sään puolesta tapahtumaa olisi voinut luonnehtia vaikkapa talvikarke-loiksi, niin kylmää ja osittain myös sateista oli tuo juhlien aika. No, ilmat ovat mitä ovat, eikä niille voi kukaan mitään. Sen sijaan tapahtumaan osallistumiseen ja niihin valmentautumiseen jokainen seura ja jokainen tanssija ja pelimanni on avainasemassa.

Vuosittainen kesäjuhla on koko kesän päätapahtuma SKY:n tapahtumista, johon on tarkoitus koota koko kansanmusiikista ja -tansseista kiinnostunut väki. Sen vuoksi tähän olisi myös jäsenseuroissa paneuduttava tosimitieellä koko seuraa yhdistävänä tapahtumana.

Joskus kuitenkin tuntuu siltä, että on olemassa käsitys, että kesäjuhlat kuuluvat vain lapsiryhmille ja aikuiset "poimivat" suurempia hedelmiä esim. ulkomaanmatkoilta.

Mielestäni kesäjuhlat tulisi ottaa vakavasti omaksi koko seuraa käsittäväksi tapahtumaksi kotimaassa. Tämä edellyttää myös ohjelmiston harjoittelua jo hyvissä ajoin ennen "hoo hetkeä".

Heäpijot meni seuramme osalta reilusti alle "torihintojen", koska ohjelmistoa ei harjoiteltu kertaakaan ennen Pavilla pidettyjä yhteisharjoituksia, joita oli vain kahdet. Ehkä tässä oli suurin syy siihen, ettei seuramme saanut kasaan edes yhtä kuviota, vaikka meidät oli "rankattu" aivan pääkatsomon eteen. Toista yhtä hyvää näytön paikkaa tuskin heti meille tarjotaan.

Nyt joutuukin miettimään ja kysymään, miksi ohjaajilla käytetään ohjelmistokurssit, jos niiden antia ei sitten hyödynnetä sen laajemmalti? Pieniä kulmakarvojen kohautteluja oli myös havaittavissa katsomossa "loikoilevien" joukossa, kun oma seura poti "miespulaa" ja samanaikaisesti oli naapuriseururan riveissä tuttuja kasvoja suorittamassa ennalta harjoiteltua kenttäohjelmaa ja hyvällä menestyksellä.

Nyt harjoituskauden alkaessa on hyvä selkeästi päättää osallistumisesta v -97 kesätapahtumiin kuten Vaasassa pidettäviin NORDLEK-tapahtumaan ja Hämeenlinnassa vietettäviin kesäjuhliin.

Innokasta ja rakentavaa harjoituskautta.

VEE TEE

Lisää Heäpijoista

Edellisen sivun juttu koskee aikuistanhuajia. Lapsia on aina osallistunut kesäjuhlille isompi joukko ja nytkin osallistui kenttäohjelmaan yli 20 tanssijaa. Alla kolmen tytön mielipiteitä juhlasta.

Oltiin Saarijärvellä kesällä. Siellä oli kylmää, eikä ollut paljon ihmisiä. Sunnuntaina oli kiva ilma.

Kesäkuussa viikko ennen juhannusta vietimme rauhallisen viikonlopun Saarijärvellä. Ilma oli kylmä ja tuulinen eikä pieni ja hiljainen Saarijärven kaupunki, yllätys, yllätys, parantanut mielialaa. Onneksi pitsa oli hyvää ja tavanomainen sekoilu pääjuhlassa sai myös meidät hymyilemään. Vaikkakin Viljan mielestä kaikki isot ovat tyhmiä!

Lauantai-iltana starttasi bussi järven rannalla Kukonhiekassa esitettävää Heäpijot-näytelmää kohti. Mekin kipusimme bussiin kansallispuvut hohtavina ja silitettyinä. Kukonhiekkiaan saavuttuamme ja bussista poistuttuamme istahdimme melkoisen jyrkkään ruohorinnekatsoomoon ja pian havaitsimme järveltä puhaltavan viiileähkön tuulen (kali kali). Onneksemme näytelmän alettua (tuuli puhalsi mahtavasti myös mikrofoneihin) joku JÄRKEVÄ VIISAS ihminen keksi oivan lämmityskonstin: Nostetaan puvun helma ikäänkuin huiviksi hartioille ja istutaan alushameen päällä. Vähän ajan kuluttua suuri osa hamekansasta istuskeli tyytyväisenä lämpimissä pesissään.

Itse näytelmä oli varsin mainio ja vähitellen tuulikin lopetti mikrofoneihin puhaltelun, tosin kunnia tästä kuuluu varmastikin äänimestarille. Näytelmän jälkeen alkoi tanssi sisällä, me kylläkin joimme vain munkkiteet tai -kahvit ja lähdimme majataloomme.

KANSAN TANSSIMARATON LOKAKUUSSA

Syksyn huipentuma on Suomalaisen Kansantanssin Ystävät ry:n 95-vuotis-tempaus. Se on myös kansanmusiikin- ja -tanssin vuoden yksi päätapahtuma. Kansan Tanssimaratonia vietetään 12. - 13.10. Hyvinkäällä, Wanhalla Villatehtaalla, Teatteri Violetissa.

Avauspoloneesi alkaa lauantaina klo 12.00 ja viimeinen valssi päättyy sunnuntaina klo 12.00.

Tanssimaraton on avoin kaikille halukkaille ikään, kokoon, sukupuoleen tai tanssitaitoon katsomatta. Mukana voi pyörähdellä tunnin, kaksi tai tunnollisesti valmistautuneena suorittaa koko maratoonin.

Kaikki osanottajat saavat 50 markan pääsymaksua vastaan tyylikkään pinssin, mikä oikeuttaa 24 tunnin yhtämittäiseen tanssiin.

Tanssijoiden hyvinvoinnista huolehtii monipuolinen puffetti. Paikalla on osavia hieroja, jotka rentouttavat kovaan urakkaan joutuvia lihaksia. Todelliset maratoonarit voivat lepuutella sunnuntaiaamuyön tunteina itseään saunan löylyissä.

Kaikkien kesän juhlien ja festivaalien jälkeen on mukava tavata syksyllä ja testata kohonnut kunto.

la 10.30 Onnittelujen vastaanotto

11.30 Kunniajäsenten kutsuminen

su 00.00 Keskiyön katrillit

01.00 Kun tanssi oli kielletty

TANSSIOHJELMA

01.30 Tanhuja

12.00 Polskaa ja poloneesia

02.30 Lavatanssit

Paritansseja

03.00 Aamun kalevalaiset

13.00 Lavatanssit

03.30 Toivetanhut

13.30 Vanhat eli salonkitanssit

04.30 Tangon taikaa

14.00 Humppasuosikit

05.00 Tunti valsseja

14.30 Kauneimmat katrillit

06.00 Naapurimaiden tansseja

15.30 Lavatanssit

07.00 Kaiken maailman tansseja

16.00 Pohjoismaisia ystäviä

08.00 Kahdeksan katrillit

17.00 Eri aikojen muotitansseja

09.00 Lavatanssit

18.00 Karjalainen tunti

10.00 Yxi papillinen polska

19.00 Tangon taikaa

Menuetti

20.00 Humppasuosikit

11.00 Meno päälle ja meininkiä
(soittajien toivetunti)

21.00 Sota-ajan tanssit

11.55 Viimeiset valssit

22.00 Vanhat eli salonkitanssit

22.30 Eri aikojen muotitansseja

23.00 Tunti valsseja

Järjestäjät toivovat ennakkoilmoittautumisia. Ottakaa yhteyttä Mattiin puh. 852 1693.

Tapahtumakalenteri:

- 10.10. UNsL:n nuorisoseurailtamat Helsingin Itäkeskuksen Stoa
12.-13.10. Kansan Tanssimaraton 24 h, SKY 95 vuotta. Hyvinkäällä
Wanhalla Villatehtaalla, Teatteri Violetissa
24.11. Syyskokous Päkaksessa klo 15.00
21.12. Päkaksen pikkujoulu (astianpesukoneen hankkimiseksi järjestetään
arpajaiset, toivotaan arpajaisvoittoja, lisätietoja Veikolta)

1997

- 10.-11.1. Folklandia-risteily
2.2. NORDLEK-ohjelmistokurssi Lohjalla
27.3.-1.4. Esiintymismatka Leeuweniin Belgiaan

FSF	Finlands Svenska Folkdansring	p. 638 081
KN	Karjalainen Nuorisoliitto	p. 799 291
KNL	Kalevan Nuorten Liitto	p. 5840 6230
KTNL	Kansantanssinuorten Liitto	p. 441 803
SKaL	Suomen Kansanmusiikkiliitto	p. 873 1320
SKY	Suomalaisen Kansantanssin Ystävät	p. 441 803
SNL	Suomen Nuorisoseurojen Liitto	p. 5840 610
UNsL	Uudenmaan Nuorisoseurain Liitto	p. 507 4472

MYYDÄÄN

Myytävänä tyttöjen Munsalan kansallispuku. Tiedustelut 14.10.96
jälkeen, puh. 586 3689 Katja Karjalainen.

Myydään kahdet vaaleat tanhukengät, pienet ja kapeat,
koot 36 ja 37. Tiedustelut Riitta Kangas, puh. 847 563.

OSTETAAN

Halutaan ostaa tyttöjen tanhukengät, koko 37-38.
Heli Mitjonen, puh. iltaisin 843 865.

Halutaan ostaa tyttöjen kansallispuku, koko 140 cm.
Jorma Manner, työpuh. 569 6607

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta
Kansikuva: Spelarit Sepän Soitossa